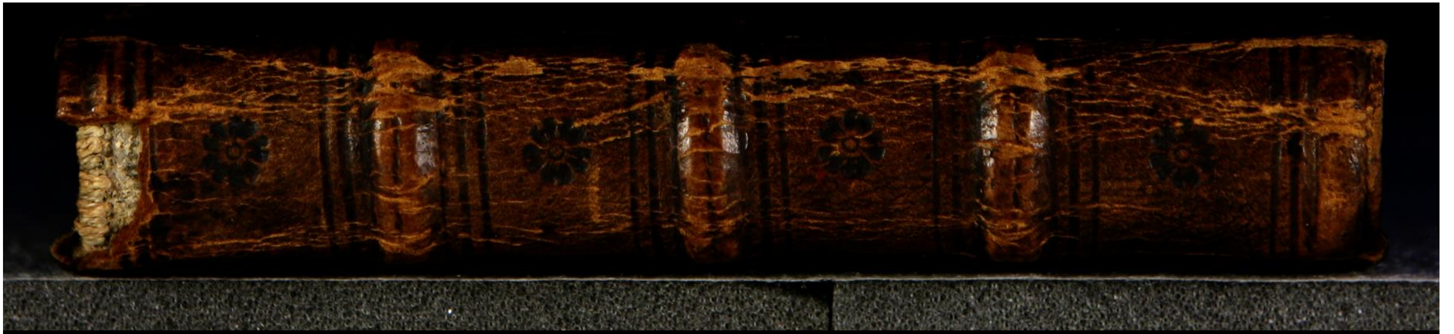
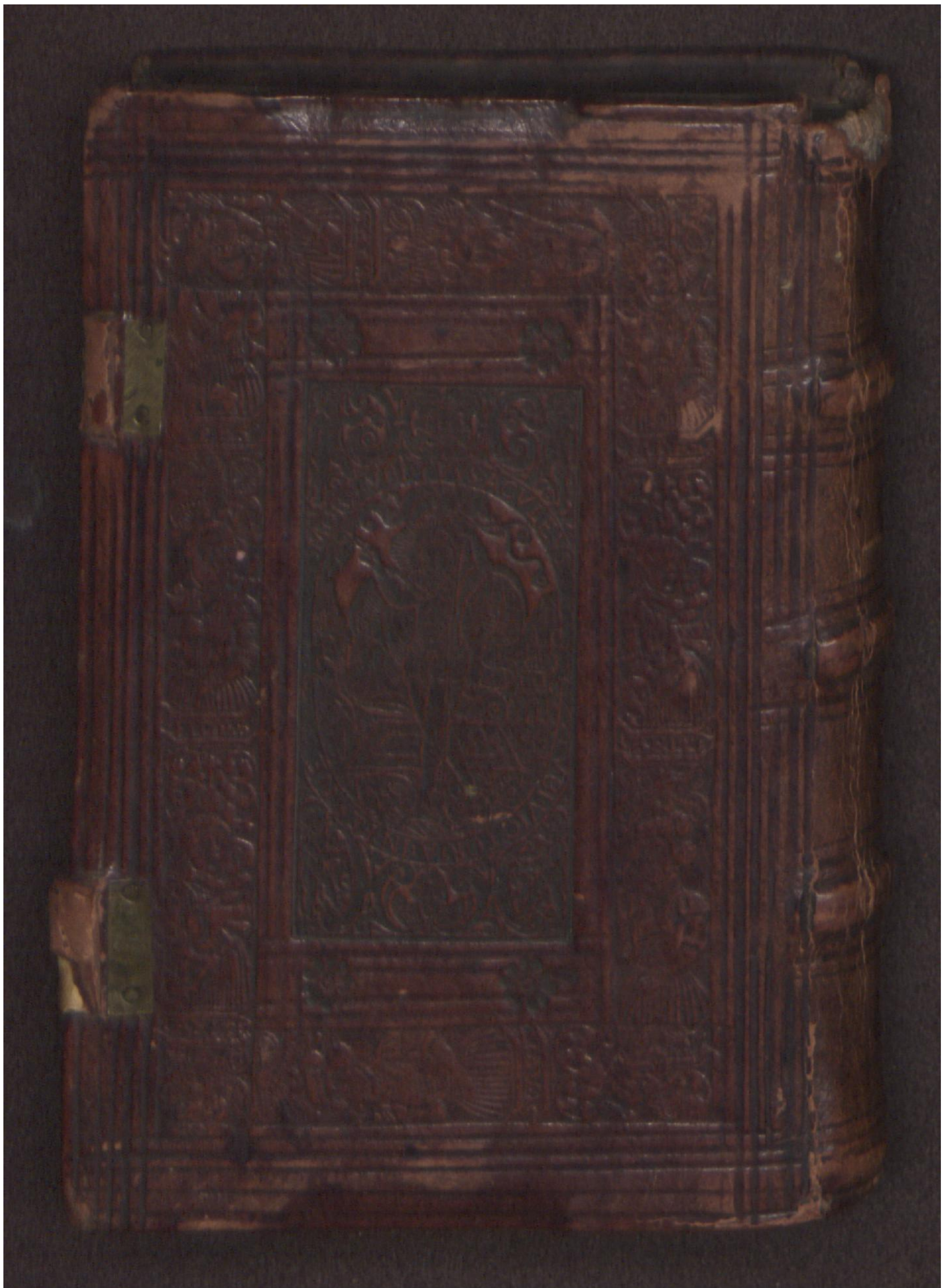
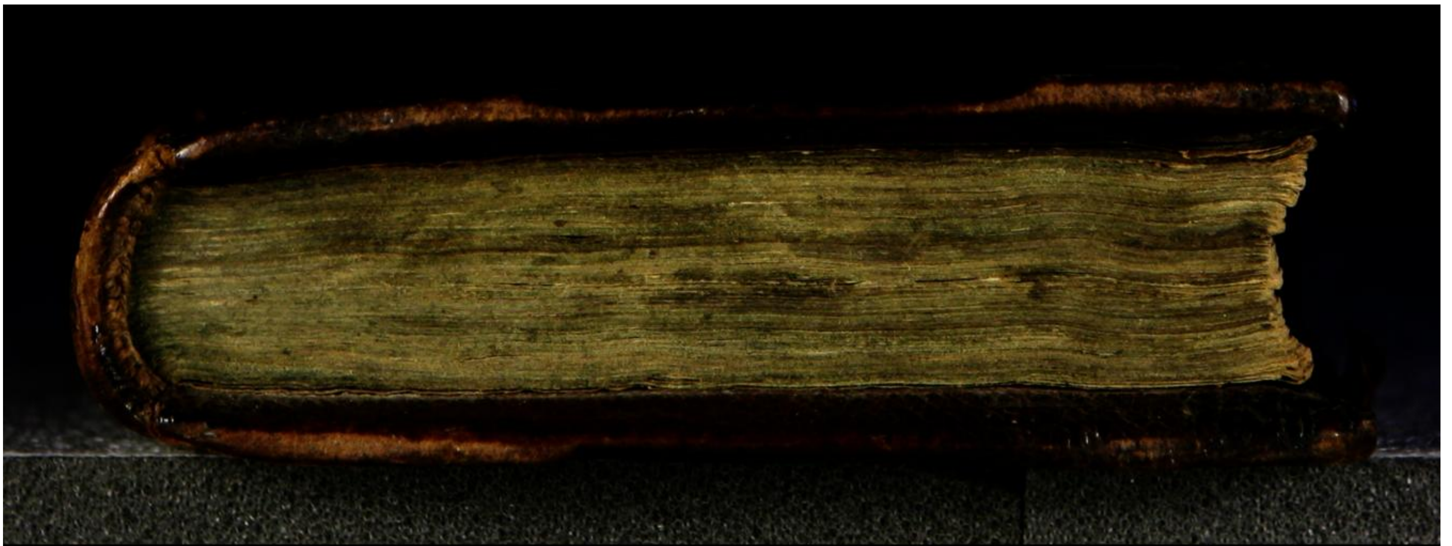

Den LI. Penitentz Psalme/ vdlagt oc beskreffuen vdi Bøns vijs/ Aff en merckelig Person/ vdi hans kaarss oc bedrøffuelse.

Oc nu vdset paa Danske/ Alle bange oc bedrøffuede ret troende Hierter oc Samuittigheder til trøst.

Aff

Jacob Mattssøn Kiøbenhaffn.

Prentet i Kiøbenhaffn/ Aff Hans Stockelman.

1 5 9 3.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

Den L I. Dauids Psalme / faar at siunge / Der Nathan Prophete kom til hannem / der hand vaar indgaaen til Bersabee.

BVD ver mig Naadig / effter din Miskundhed / Afflet mine Synder / effter din store Barmhiertighed.

To mig vel aff mine Misgierninger / Oc giør mig reen aff mi=ne Synder.
Thi ieg bekiender mine Misgierninger/oc mi=ne Synder ere altid for mig.
Jeg haffuer allene syn=det imod dig/ oc giort ilde faar dig: Paa det at du skalt beholde Ræt i dine Ord / Oc
bliff=

bliffue reen/ naar du bliffuer dømt.

See/ Jeg er født aff syndig Sæd/Oc min Moder haffuer vndfanget mig i Synd.

See/ du haffuer lyst til Sandhed som ligger i skiul/ Du lodst mig forstaa din Vijsdoms lønlighed.

Affløss mig met Jsop/ at ieg bliffuer reen/

To mig / at ieg bliff-
uer Sne huid.
Lad mig høre glæde oc
fryd/at de Been bliff-
ue glade/som du haff-
uer sønderslaget.
Sktul dit Ansict fra
mine Synder/ oc vd-
slet alle mine Mis-
gierninger.
Gud skab it reent Hier-
te i mig/oc giff mig en
ny viss Aand.

For-

Forkast mig icke fra dit Ansict/ Oc tag icke din hellig Aand fra mig.
Trøst mig igen met din hielp/ Oc en frimodig Aand opholde mig.
Jeg vil lære Offuertræ-dere dine Veye/ At Syndere skulle om-uende sig til dig.
Gud/ du som est min GUD oc Salighed/ Frelss mig fra de

Blodskyldige / at min Tunge kand prise din Retferdighed.

HERRE oplad mine Læbe / At min Mund kand kundgiøre din Prijs.

Thi du haffuer icke lyst til Offer / Jeg vilde vel ellers giffue dig det / oc Brendoffer behager dig icke.

En angerfuld Aand er

det

det Offer som GUD behager/ GUD forsmaar icke it sorgfult Hierte.

Giør vel mod Zion effter din Naade/ Byg Murene i Jerusalem.

Da skulle Retferdighedens Offer behage dig / Brendoffer oc hele Offer / Da skal mand offre Øxen paa dit Altere.

Aller Barmhier-
tigste / Miskundelig-
ste HERRE oc Gud / all
Naadis oc Barmhiertig-
heds Fader / All hielpis oc
trøstis Gud: Jeg arme elen-
dige Syndere / fuld aff vselhed / oc gantske trøsteløs oc
hielpeløs / kommer oc er stedt
for dit Guddommelige An-
sict / met Hiertens suck oc
klage / At din grundløse
Barmhiertighed vilde aff-
slette oc rense min grundlø-
se Elendighed oc Jammer /
Jeg veed at din Barmhier-
tighed

tighed er en vbegribelig sa-
lighed oc Naadis Veldekil-
de / saa at den gantske Ver-
dens synd oc ondskaff / om
hun end laae paa en hob/
kand dog icke opøse eller fin-
de bond paa hende/Thi hun
er vden ende oc vbegribelig/
Endog mine offuertrædelser
ere her imod saa store oc for-
skreckelige / at diss mere ieg
tencker paa dem / diss mere
bluis ieg oc skammis ved
dem / Dog trøster ieg mig
der imod igen / at lige som
ieg finder intet andit i mig/
end fordømmelse/ saa er der
intet

intet andit at finde hos dig/ end det som hører til min hielp oc salighed / Thi din Miskundhed gaar langt offuer mine Synder oc Misgierninger / Derfor kalder ieg / for mine grundløse offuertrædelsers skyld/paa din grundløse Barmhiertighed/ som er rig til at hielpe/ oc siger: **Gud ver mig Naadig/ effter din miskundhed/ Affslet mine synder / effter din store Barmhiertighed.** Min

Elen-

Elendighed oc Jamer giff-
uer aarsag til denne din
Naade oc Barmhiertighed/
Thi huor ingen Elendighed
oc nød er/ der giørs oc ingen
forbarmelse eller benaadel-
se behoff/ Offuer dette/ saa
kalder den Christelige Kircke
dig/en Gud/ hues Natur oc
vilkaar er / at vere vden aff-
ladelse Naadig/ oc at tilgiff-
ue/Derfor forbarme dig off-
uer mig **effter din store
Barmhiertighed.** Eff-
ter din store Barmhiertig-
hed / siger ieg / Effterdi min
elen-

elendighed oc brøst er stor/ fordi til en stor farlig siugdom/ hører forsøgt/ gaffnlig oc kaastelig Lægedom.

Paa denne tid beder ieg huercken om Rigdom eller Gods/ ey heller om Seyeruinding imod mine Fiender oc vueñer/ megit mindre om sundhed/ eller om saadane timelige/ forfengelige oc forgengelige ting/ Thi saadant kommer aff din ringe oc almindelige Barmhiertighed/ eller oc/ at ieg skal klarligere sige det/ saadant lader du baade de onde oc gode ve-

der-

derfaris/ oc saa vel dem/ der
icke allene intet kiende dig/
men ocsaa spaatte dit naffn/
som dem / der paakalde dig
allene for deris GVD/ oc
haffue deris tilfluct til dig /
som til deris kiere Fader/
Saadant beuiser dit Crea-
tur/ den deylige Soel / huil-
cken du lader skinne saa vel
offuer de vgudelige/ som off-
uer de fromme / oc lader din
Regn falde her offuen ned/
saa vel offuer de ene som off-
uer de andre/ Men at forla-
de Synder oc Misgiernin-
ger/ at affslette oc skiule dem/
at

at icke tilregne en Syndere
dem / at aldrig mere tencke
paa dem/at tage saadane til
Naade / lige som de aldrig
nogen tid haffde mishandlit
imod dig/eller fortørnit dig/
men aldelis verit dine Bud
lydige / oc opfylt dem fuld=
kommelig: Ah HErre/dette
kommer aff din store Barm=
hiertighed/oc der begierer ieg
at vere deelactig vdi / effter
den sucker oc beder ieg/Der=
for ver mig Naadig / oc for=
barme dig offuer mig / eff=
ter din store Barm=
hier=

hiertighed / oc for din mangfoldige Miskundhed oc forbarmelse (huilcken der vdspringer oc vdflyder vdaff denne din store Barmhiertighed / ved huilcken der er saa tit vdaff mange store Syndere bleffuit mange gudfryctige hellige Folck) **Afflet mine Misgierninger.** Vnd mig det O HERRE / at mine Synder oc Offuertrædelser / icke skulle tegnis oc opskriffuis met en Jern eller Staalstil / paa en Adamantiske euig-

uarende Taffle / som deris / der ere forkaste fra dit Ansict / Men heller i Støff / paa det de lettelig kunde vdslettis. Tenck HERRE / at du selff haffuer talit ved Propheten / oc sagt: Jeg / Jeg vdsletter dine Misgierninger oc Synder / for min skyld. Huo er nu den der vdsletter Synder? Det est du HERRE / til huilcken ieg allene haffuer min tilflucht / Oc efftersi du giør saadant for din skyld / det er / for din store Miskundheds skyld / da maa ieg bekiende / at ieg

icke

icke kand bygge eller feste min Bøn oc begiering paa nogit andit/ end paa dig/ oc din store Miskundhed / Thi naar du vilt ansee mig / da skalt du intet andit finde hos oc vdi mig / end det mig vil beskemme oc fordømme/ men for din skyld HERRE/

Afflet mine Synder oc Misgierninger / Jeg forstaar HERRE/ at dette er icke det første/ ey heller hundrede/ eller tusinde gonge/ at du est mig Naadig/ oc haffuer forlat mig mine

Synder/men naarsomheldst
oc i huilcken tid ieg haffuer
hafft det behoff/ Derfor be-
der ieg dig kiere HERRE/
To mig igen aff mine
Misgierninger/ oc ren-
se mig vel aff mine
Synder. Jeg er besmit-
tit oc wreen/ du est den rene
Naadens Kilde/ Nu saa li-
det som en wafladelig fly-
dende Kilde eller it Vand-
rijgt væld kand opøsis eller
hen tørris/ Men det giffuer
rigelig Vand vdaff sit vd-
spring vden affladelse/ me-
git

git mindre skalt du/ aff huilcken all Naade oc Miskundhed vdflyder/ som aff en euiguarende salig Naadis Kilde / kunde afflade / at giøre mig der vdi deelactig / oc at rense mig aff mine Synder. Disligist effterdi din kiære Søn vor HERRE Jesus Christus/ haffuer befalit sin Discipel S. Peder/ at hand skulde forlade dem som hannom fortørnede/ icke siu gonge/ men halffierdesinds tiue gonge siu gonge/ det er/ saa tit som det begieredis/ Skulde du da vere haardere oc vbarm-

barmhiertigere end it Menniske? Ingenlunde/ Derfor raaber oc beder ieg / To mig tit oc vel aff mine Misgierninger/ oc rense mig aff mine Synder / Jeg kommer O HErre til dig / icke som den Phariseer / der sette sin fortrøstning paa sine gode gierninger / oc vilde der met giøre sig selff Retferdig / Megit mindre berømmer ieg mig/ at ieg haffuer fastit tøsser om Vgen / eller giffuit fuld-

kom-

kommelig Tiende/ Jeg tør icke ophøye mig/ at ieg er be-dre end andre Folck/ Røff-uere/ Hoerkarle oc Misdede-re/ Thi endog ieg icke haff-uer besmittit mig met saada-ne laster/ som straffelige ere for Verden : Saa trycker mig dog ellers induortis Syndens last saa hart/ at ieg finder den vdi mig met sorg oc banghed/ oc maa stedse der offuer iammerlig klage/ huor aff ieg bekien-der mine Synder/ oc mine misgierninger ere

stedse for mig/ De giøre
mig oc gantske oc aldelis be-
skemmit / at ieg icke er vær-
dig til/ at opløffte mine øyen
til Himmelen/ Derfor slaer
ieg mig for mit syndige
Bryst / oc raaber met den
bedrøffuede Toldere/ GVD
ver mig arme Syndere naa-
dig/ HERRE/ det kant du
giøre / Tht ieg haffuer
allene syndit imod dig/
oc giort ilde for dig /
Dig haffuer ieg fortørnit /
Dig allene siger ieg / icke
at

at ieg der met vil vdelucke
min Næste / huilcken ieg lige
saa høyelig haffuer fortør-
nit/saa at ieg maa forfæris/
naar ieg tencker der paa/
Men dette vactit/saa gaar
det imod dig allene/ Thi lige
som vor Næste skal elskis off-
uer alle andre Creatur/ickun
vdi dig/ oc formedelst dig/
dog saa / at den kierlighed
imod dig offuer alle ting
kand diss bedre oc fyrigere
voxe oc forøgis / Saa maa
det da følge effter / at du
bliffuer fortørnit oc bedrøff-
uit vdi vor Næste/intet min-

dre end hand selff/ Her kand
ieg icke gaa omkring / men
maa det bekiende / at ieg
haffuer storlige oc megit for-
tørnit min Næste/ saa megit
som hans Person er anrø-
rende. Men O Gud/ huad
er saadant at acte imod dig?
Denne min offuertrædelse
oc fortørnelse for dig/ oc i-
mod dig / er megit større / oc
saa megit diss større oc suaa-
rere / som ieg vaar høyelig
plictig / oc mig haffde burd
at frycte dig / oc elske dig aff
Hiertit / Der til met est du
allene den der mig kand hiel-
pe

pe oc tilgiffue / Thi endog huer skal oc maa tilgiffue sin Næste / om hand ellers vil at hans egen brøst skal tilgiffuis / Saa er dog den tilgiffuelse oc forladelse forgæffuis oc vnyttig / naar din forladelse oc tilgiffuelse icke er der hos / oc kommer der til: **Jeg haffuer giort ilde for dig / Paa det at du skalt beholde Ræt i dine ord / oc bliffue reen / naar du bliffuer dømt.** Min Gud / **For dig** siger ieg / for

for huilcken intet er skiult/
For dig/du som est alle Hier-
ters oc hemmeligste tanckers
randsagere oc grandskere.
Lad nu saa vere/at ieg ickun
allene haffde syndit met on-
de tancker/ oc icke vijdere be-
smittit oc forgrebit mig met
vduortis misgierninger/ Ah
HERRE/ saa vaare det
dog icke skiult for dig/ oc det
vaare en giort gierning for
dig. Oc saa megit diss mere
haffuer ieg ilde giort oc syn-
dit/ at ieg icke haffuer skyet
oc skammit mig ved at synde
for dig/ Der ieg dog vdi en
Verd-

Verdslig Kongis oc Herris
nærueerelse/ Ja for den aller-
ringiste Person haffde gruit
oc fryctit for at giøre det/
huilckit ieg for dig dristelig
oc wbeskemmit haffuer met
gierningen bedreffuit/ See/
her vdi haffuer ieg mindre
fryctit dig / end en dødelig
Konge oc Herre/ Ja/ end det
allerringiste Menniske/ Ah
min Gud/ huad skal ieg sige/
Jeg maa/ diss verr/ bekiende
oc vdsige min egen skam/
Jeg haffuer mere fryctit/ æ-
rit oc høyre actit it armt e-
lendigt wselt Menniske oc
Mad-

Madkeseck / end din Gud-
dommelige euige Maiestat
oc wsigelige Herlighed / men
lige som din Miskundhed oc
Naade er offuermaade stør-
re end mine Synder oc Off-
uertrædelser / saa est du oc diss
mere tilbøyelig til Naade oc
tilgiffuelse. Der til met saa
haffuer du offte loffuit oc til-
sagt / at en Syndere / ihuor
stor hand vere kand / skal icke
tuile eller mistrøste sig / Der-
for døm mig effter din For-
iettelse / min Gud / paa det
at de Vgudelige ocsaa mue
betencke sig / oc bekiende dig
at

at vere den du est/ det er/ en sandru Gud/ som vist oc fast holder det hand tilsiger/ oc der beuiser Barmhiertighed mod dem som hannom elsker i tusinde Led/ En Gud der icke vil en Synderis død/ men at hand omuender sig oc leffuer/ En Gud der vdi huilcken time en Syndere sucker oc giør Penitentz/ vil icke mere tencke paa hans Synd. Endog min Bøn oc begiering/ er først oc fremmerst oc allene bygd oc grundfest paa din Miskundhed oc din Foriettelsis sandhed/

hed / Saa beder ieg dog icke
diss mindre / at du ocsaa vil-
de ansee min skrøbelighed oc
suaghed / See / Jeg er
født aff syndig Sæd /
Oc min Moder haff-
uer vndfanget mig i
Synd / oc førd mig til
Liusit / See / du haffuer
lyst til Sandhed som
ligger i skiul / Du lodst
mig forstaa din Vijs-
doms lønlighed. Jeg
befinder daglige en Low i
mine

i mine Lemmer / som strider imod min Aands Low / oc binder oc tuinger mig saa hart vnder Syndens Low / at ieg / diss verr / flyer oc skyer det gode / huilckit ieg dog skulde efterfølge / Ah ieg elendige Menniske oc forderffuede Creatur / huo frelser mig aff dette skrøbelige syndige Kiøds Baand? Det giør din Naade min Gud / formedelst JEsum Christum din Søn / Thi du haffuer ved Troen aabenbarit oc kundgiort mig din wrandsagelige Vijsdoms store

re wsigelige hemmelighed oc skiulte Liggendefæ / iblant dem er besynderligst / den hemmelighed / oc det skiulte Raad / der saa lang tid haffuer verit beseglt oc tilluct / indtil du omsier haffuer aabenbarit oc kundgiort det for Verden / huor de skiulte Liggendefæ / oc din euige Herligheds rigdom skal søgis oc findis / at de kunde bliffue deelactige vdi dem / dette er Syndernis forladelse / som oss for din eniste Søns vor Frelseris JEsu Christi skyld giffuis oc skenckis.

ckis. O huilcke trøstelige/tro=
faste/gladelige ord ere disse/
JEsus Christus er kommen
til Verden/ at giøre Synde=
re salige/ iblant huilcke ieg
er den største / Derfor tør
ieg frimodelig sige/ Affløss
mig met Jsop/ at ieg
bliffuer reen/ To mig/
at ieg bliffuer snehuid.
Der aff er ieg nu mere bleff=
uen trygg/ min Gud/ at du
vilt affløse mig aff Synd/
offuerstencke/ oc to mig reen/
icke met jordiske Jsop / huil=
cken dit Folck skulde aff din

 befal=

befalning bruge til deris ren-
selse / vdi det gamle Testa-
mente / Men ieg meen den
Aandelige Isop / som vaar
betyet ved den Jordiske /
Saadan Isop er din Søns
Pinis oc Døds fortieniste.
Item/den igenfødelsis Bad/
ved huilckit hand vdaff wsi-
gelig kierlighed mod oss /
haffuer afftoit oc vdslet vo-
re Synder vdi sit Blod. I
denne maade kand ieg kom-
me reen / klar oc snehuid for
dig / som du oc før haffuer
kundgiort ved Esaiam Pro-
phete / At om dit Folckis
Syn-

Synder vaare end Blodrø-
de / oc siuntis Skarlagens
røde / Da skulde de dog for
dig bliffue Snehuide / Da
skalt du lade mit bedrøffue-
de Hierte høre glæde oc
fryd / oc oprette / styrcke oc
forny det met de trøstelige
ord / Min Søn / dine Syn-
der ere dig forladne / Gack
hen met fred / Saa bliffuer
da min skrøbelige bedrøffue-
de Aand vederquegit igen /
vdi it glædeligt Haab / som
vdaff fryct for Synden / oc
forskreckelse for din Dom /

 haff-

haffuer verit bange oc mis-
trøstig/ oc de Been bliff-
ue glade/ som du haff-
uer sønderslagit. Thi du
skalt skiule dit vrede Ansict/
oc icke mere see til mine syn-
der/ Men ansee din kiere
Søns JEsu Christi wskyl-
dighed/vdi huilcken du haff-
uer en stor behagelighed/
Thi du haffuer wbehagelig-
hed vdi mig/ Men vdi han-
nom haffuer du megit mere
aarsag til at stille oc forlige
din vrede/end du haffuer vdi
mig til at bliffue vred imod
mig/

mig / Lad falde din vrede / som ieg met mine Synder haffuer opuact / for denne store behageligheds skyld / som du haffuer til din Søn / Da bliffue mine Synder oc Misgierninger / gantske oc aldelis vdslette: **Gud skab it reent Hierte i mig /** effter din villie / Oc tag det womskaarne Steenhierte bort fra mig / oc mit haarde / føleløse / haardnackede / onde Hierte / men giff mig it Kiød hierte / it trofast / sactmodigt / fredeligt / ydmygt / lydigt oc

efftecladende Hierte/ Mal
oc skriff der vdi met din Gud-
dommelige Finger/din Low
oc villie/ Ps din Guddom-
melige kierlighed der vdi/
formedelst din hellig Aand/
at ieg formedelst din Naade
kand vere dig hørig oc lydig/
oc holde dine Bud/ met lyst
oc glade/icke aff fryct for no-
gen timelig eller euig straff/
men giøre huad dig er beha-
geligt allene/ for din kierlig-
heds skyld/ Oc tuert imod
sky alt det din villie er imod/
oc du haffuer forbudit/
Naar ieg nu saa forstaar
din

din villie/ at ieg icke skal fordømmis for mine Misgierninger/ ey heller bekommer salighed ved mine gode gierninger/ saa skal ieg vel lære/ ickun for din kierligheds skyld/ at sky det onde/ oc efterfølge det gode.

Dette er den rette vey/ huilcken du haffuer viist dine Tienere/ paa huilcken de dog icke kunde vandre/ vden du leder oc fører dem/ formedelst din hellig Aand/ Giff mig den samme ny visse Aand/ Oc naar du/ min

 Gud/

GUD/ haffuer giffuit mig hannom/ saa tag hannom icke fra mig igen/ Der haffue mange faait en gong din gode Aand/ huilcken der haffuer opliust dennom saa langt/ at de haffue smagit oc følit dine Guddommelige gaffuer/ oc det tilkommende euige Liff: Men efterdi de ere faldne vdi deris gamle søle oc swrenhed igen/ Da haffuer du forskut dem fra dit Ansict/ oc tagit din hellig Aand fra dem/ vdi hues sted en ond swreen/ met siu verre Aander ere komne/ oc

naar

naar de ere komne der ind/ er det sidste bleffuit verre met dem end det første/ Thi det haffde verit megit bedre for dem/ at de aldrig haffde forstaait sandhed/ end at de saa ilde haffde forlat det de forstode. Ah min GUD/ Forkast mig icke fra dit Ansict/ Oc tag icke din hellig Aand fra mig/ Men trøst mig igen met din hielp/ Oc en frimodig Aand ophol-de mig. Jeg veed vel/ at

din

din Naadis gaffuer ere at-
skillige/ oc at din hellig Aand
metdeler oc vdstiffter dem/
huer effter som hannom be-
hager/ ieg veed/ at ingen
kand kalde JEsum en HEr-
re/ vden aff den hellig Aands
Naade/ ieg veed/ at Kiød oc
Blod icke aabenbarede din
hellige Apostel S. Peder
det/ at hand for sig/ oc paa
de andre Discipliis vegne/
frimodig oc vden all fryct/
bekiende JEsum Christum
for sin HERre oc Mestere/
oc for den leffuende GUds
Søn/ Men det er skeed aff
den

den hellig Aands indskiudelse/ Men wanseet saadant/ nectede oc forlod hand/ oc de andre Disciple deris kiere HERRE oc Mestere/ Dog bleffue de/ effter din behagelighed/ paa Pintzedag opfylte met din hellig Aand/ oc der met styrckede oc bekrefftede vdi din kierlighed. Min Gud/ ieg kand dog icke endnu stille mit Hierte/ alligeuel at du giffuer mig din gode Aand/ som leder oc fører mig/ til at giøre din villie/ oc din hellig Aand der mig helliggiør/ Jeg kand icke

end-

endnu vere til freds / naar du end giffuer mig din Naade / at ieg kand lære at kiende dig / elske oc ære dig / oc at sette min Tillid paa dig / Men ieg beder om din helligAands høyeste oc fuldkommelige gaffue / der mig vden affladelse kand styrcke oc optende vdi saadan kundskaff / i din kierlighed / fryct / ære oc haab til dig / at ieg icke skal ved nogen fristelse kunde vendis der fra / saa at Helffuedis Porte skulle oc icke kunde faa mact offuer mig / oc at ieg saa kand bliffue for-

enit

enit met dig / at ieg kand ve-
re oc bliffue en Aand met
dig / oc kand sige met Aposte-
len / at ieg leffuer / dog icke nu
ieg / men Christus leffuer i
mig / da vil ieg lære Off-
uertrædere dine Veye /
At Syndere skulle om-
uende sig til dig. Da
skal Christus bliffue ophø-
yet oc forklarit vdi mit Lego-
me / vere sig enten ved Liff-
uit / eller ved Døden / Da
vil ieg offre oc giffue dig alle
mine Lemmer / til at tiene dig
vdi Hellighed oc Retferdig-
hed /

hed/ lige som de tilforn haff-
ue verit giffne til vretferdig-
hed oc it syndigt Leffnit/
da skal min Tunge pri-
se din Retferdighed/
Naar du HERRE
oplader mine Læbe/ at
min Mund kand kund-
gjøre din Prijs. Du
skalt oplade mig min Mund
siger ieg/ Thi ieg er aff Na-
turen stum oc maalløs/ oc
aldelis vskickelig til at bede
oc loffue dig/ om du icke løser
min Tunge/ det er/ om du
icke

icke giffuer mig i min Mund
huad ieg skal sige/ Men din
frimodige Aand / ved huil-
cken ieg elsker dig/ hand haff-
uer det vilkaar oc vdrettelse/
at hand lærer mig at raabe/
Abba kiere Fader / Derfor
naar ieg lærer de Vgudelige
dine veye/ da er saadan Lær-
dom icke min/ men din hellig-
Aands / som taler ved mig/
Lad i saa maade mine Læ-
be op / at min Mund kand
kundgiøre din Priis / Saa-
dant til at bekomme aff dig/
kand ieg intet andit offer bæ-
re dig/ end it bange Hierte/

fult aff forstreckelse oc an-
ger / fordi at ieg haffuer for-
tørnit dig / Thi du haffuer
icke lyst til offer eller Brend-
offer / du æder ey heller Oxe-
kiød / oc dricker icke Bucke-
blod / Men en angerfuld
Aand er det Offer som
dig GUD behager /
Oc en ydmyg bange Sam-
uittighed / som bekiender sin
Synd / oc opretter sig igen
ved din trøstelige Foriettel-
se / Saadant it Offer for-
smaar du icke / Oc efftterdi
Bønen diss enfoldigere hun
er /

er / diſſ hierteligere er hun
dig behagelig / Oc effterdi
din villie er / at mand ſkal
bede for Jeruſalem / oc om
det ſom hører til din Kirckis
fred/ro oc enighed/ Men en-
dog ieg er icke værdig til at
oplade min Mund/oc at be-
de for mig ſelff/dog forlader
ieg mig paa din befalning/
oc tør ſaa megit diſſ frimo-
deligere ſige / min GUD/
**giør vel mod Zion ef-
ter din Naade / Byg
Murene i Jeruſalem/**
Men ieg beder icke for det

Jordiske Zion/eller det Verdslige oc gamle Jerusalem/ Men for det ny/ huilckit Euangelisten Johannes saa fare ned aff Himmelen/saare herlig oc deylig prydit/ som en Brud til sin Brudgom/ Det er den almindelige forsamling aff alle de/ som du haffuer vdualt fra de fire Hiørner i Verden/ at de ere eens vdi dit hellige Ords forkyndelse/ i en Tro/ en Low/ en Daab/ it slags Sacramenter/ saa at den Himmelske Jerusalem/ din Kircke/ met JEsu Christi

Pinis

Pinis oc fortienistis Liggendesæ / ved dit hellige Ords Predicken / de hellige Sacramenters brug / oc den helligAands mangfoldige Gaffuer / kand formedelst denne lille hob / lige som formedelst leffuendis Murstene byggis oc prydis / paa det du kant haffue Herredømme / oc regnere der vdi / lige som en Konning vdi sit Kongerige / oc hun kand vere lige som din troloffuede Brud / der dig skal elske / ære / fryctе oc lyde / henge allene ved dig / oc bliffue bestandig

 hos

hos dig/ oc du der imod skalt
forsørge oc opholde hende/
met dit Guddommelige ord/
oc dine hellige Sacramen-
ters vddelelse/ oc met alt det
hun haffuer behoff/ Beskier-
me hende imod alle Fienders
mact/ Men kiere HERre/
Hui er dette dit Jerusalem
vdi det languarende Baby-
loniske Fengsel/ saa slet søn-
derreffuit oc forstyrrit/ Ja
megit mere end det Jordiske
Jerusalem/ mand haffuer
icke elskit eller ærit dig/ som
det sig burde/ oc som du haff-
uer befalit/ Murene ere slet
søn-

sønderbrudne oc forfaldne/ der er ingen Endrectighed vdi/ Men megen split / oc mange slags falske Lærdomme oc Parthi for haanden / at det lader sig see / lige som din rette Tieniste vaare slet formørckit oc bort tagen / Derfor O HERRE / om det er din villie / **Giør vel mod Jerusalem effter din Naade/ at Murene kunde byggis igen/** Opueck rette Arbeydere oc Byggemestere / som dine Apostle/ giff at deris Effter-

 kom-

kommere Hyrder/ Predicke-
re oc Siælesørgere ere fri-
modige oc trøstige / at staa
deris arme Faaer for / saa
vel at føde dem met sand
Lærdom / som met wforar-
geligt Leffnit/oc gaat Exem-
pel oc Efftersiun / at giffue
dem / saa at huer vdi sin be-
skickede sted oc quarter/ hol-
der Suerdit vdi den ene
Haand / oc giør sit arbeyde
met den anden Haand/ som
Jøderne giorde / den tid de
bygde Jerusalem vdi Nehe-
miæ tid / det er / at wi altid
paa den ene side ere beredde
met

met GVds Ords Suerd/
at stride imod falske Lærere
oc Parthi / paa den anden
side met flitighed at tage va-
re paa vort Kald / oc met
gierningen beuise huad vor
Guds tieniste er/ paa det de
Vgudelige oc vore Fiender
selff kunde beuegis oc tren-
gis til at kiende dig/oc at ære
oc prise dig en eniste leffuen-
de sand HERre Gud/Him-
melens oc Jordens skabere.
Da skulle Retferdighe-
dens Offer behage dig/
Brendoffer oc hele Of-

D v fer/

fer/ Da ſkal mand off-
re Øxen paa dit Altere.
Det er/ Da ſkal mand bære
dig behagelige Offer / Da
ſkal mand tiene dig effter din
villie/naar wi giffue dig vor
Siæl oc Legom/til it leffuen-
de/velſmagende/ ſøt/ helligt
oc behageligt Offer/ Thi wi
giffue oſſ gantſke oc aldelis
til dig / ſaa at der intet ſkal
vere i oſſ / huad heller det er
Aarer oc Lemmer vdi Lego-
mit/eller Tancke/Forſtand/
villie / at det ey ſkal altſam-
men vere forenit oc indplan-
tit

tit vdi dig/Saa at du maat
giøre oc lade / lige som met
din fuldkommelige eyedom/
huad dig lyster / Da skal
mand legge Øren paa dit
Altere / naar wi icke nu me-
re leffue oss selff / ey heller dø
oss selff / Men naar wi leffue
eller dø / at wi da ere oc bliff-
ue dine / See / det er Offer
der du HERRE kræffuer
aff oss / oc der dig behager eff-
ter din Foriettelse. O HEr-
re giff oss din Naade / at wi
saa kunde giffue oc offre oss
dig / Vnd oss at wi kunde fo
sage oss selff / tage vort kaars;
paa

paa oss / oc trøstelig effterføl-
ge din kiere Søn JEsum
Christum vor HERRE /
Giff oss at vor eniste roos
maa vere vdi hans Kaars /
formedelst huilckit Verden
er kaarsfest for oss / oc wi for
Verden / paa det at lige som
wi ere deelactige vdi hans
Kaars / wi kunde ocsaa ve-
re deelactige vdi hans eui-
ge Herlighed / oc altid
glæde oc fryde oss
der vdi /
A M E N.

